

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی تصویر راویان زن در داستان های سه تفسیر شیعی روض الجنان، جلاءالاذهان و منهج الصادقین

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای نوین ادبی، دوره 55، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

کوثر احسن مقدم - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی شریعتی، دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران

عبدالله رادمرد - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی دکتر شریعتی، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

مریم صالحی نیا - استادیار زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی شریعتی، دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

روایت کنش ها، رویدادها و جنگ های صدر اسلام، در شکل گیری گفتمان شریعت و انتقال آن به نسل های بعدی نقش مهمی را ایفا می کند. در این میان روایتگری زنان، به مثابه کنشی اجتماعی، امری اثرگذار و مهم است. روایتگران زن، راوی اصلی یا دوم یا هم ارز بخشی از روایات داستانی تفسیری هستند و موضوعات متنوعی را در این داستان ها روایت کرده اند. این مقاله، به بررسی تطبیقی چهره زن راوی در سه تفسیر روض الجنان، جلاءالاذهان و منهج الصادقین می پردازد و وجوه اشتراک و افتراق این نقش را در سه تفسیر دنبال می کند. در این مقاله با استفاده از فن تحلیل محتوا؛ نوع روایتگری زن، موضوع داستان ها و مشارکت روایتگران را در داستان های این سه تفسیر استخراج کرده و از این رهگذر، تصویر زن راوی را در این متون ترسیم کرده ایم. پیکره متنی این مقاله، روایت هایی است که در سه تفسیر یادشده، زنان، راوی آن ها بوده اند. این پژوهش نشان می دهد در این سه تفسیر، زنان شاخصی نظیر عایشه، ام سلمه و اسماء بنت عمیس به روایت گری پرداخته اند و در گذر زمان، مفسران با حذف، تغییر یا افزایش روایتگران یا روایت ها، چهره زن راوی را تغییر داده اند. همچنین در این روایت ها اعتمادپذیری راوی زن، با شگردهایی نظیر ایجاد سطوح چندگانه راویان، استفاده از راوی درون داستانی و نزدیکی زمانی و مکانی راوی با روایت، افزایش یافته است.

کلمات کلیدی:

زن، روایت، تفسیر قرآن، تفسیر شیعی، راوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1625708>

